

kendte, ikke dermed ere godkendte for noget andet Sted. Denne Ulempe er bleven dobbelt iøjnefaldende, efter at vi have faaet en ny Lov om Tilsyn med Udførsel af Kød til Udlandet; thi da den indenlandske Kødkontrol er lokal og kommunal, saa er det Kød, som er godkendt til Udførsel, ikke dermed godkendt til Forbrug her i Landet. Dette medfører naturligvis i Praksis en meget beklagelig Tilstand. Det, som det Lovforslag gaar ud paa, som jeg herved tillader mig at forelægge, er for det første at indføre den Regel, at de Kødvarer, som ere godkendte til at udføres af Landet, derved tillige ere kendte gode til Forbrug og Forhandling her i Landet. Og dernæst gaar Lovforslaget ud paa at give Justitsministeren, under hvem Sundhedsvedtægterne sortere, Bemyndigelse til ved Tillæg til eller Ændringer i bestaaende Sundhedsvedtægter — naturligvis efter at have hørt de paagældende Kommunalbestyrelser forinden — at tilvejebringe Ensartethed i Bedømmelsen og Ensartethed i Mærkningen i alle Kommuner. Sluttelig indeholder Lovforslaget den Bestemmelse, at naar saadan Ensartethed er tilvejebragt, udsteder Justitsministeren derom en Bekendtgørelse, og fra det Øjeblik af, gælder det Kød, som er bedømt i en Kommune og godkendt der, derigennem tillige for at være bedømt og godkendt i en hvilken som helst anden Kommune. Dette er i Korthed Lovforslagets Indhold. — Jeg tillader mig at anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1904 til 31. Marts 1905.

Konseilspræsidenten (Deuntzer): Jeg glæder mig over ikke at behøve at forlænge denne langvarige Debat om Finanslovsforslaget, idet jeg skal indskrænke mig til ganske kort at bemærke, at jeg henholder mig i et og alt til de Ytringer, jeg fremsatte, da jeg første Gang havde Ordet under denne Forhandling; og at jeg i et og alt fastholder Rigtigheden af de Data, jeg oplyste, og de Bemærkninger, jeg gjorde. Jeg tror, at de være meget tydelige at op-

fatte for enhver, som vil læse dem, og som vil forstaa dem.

Krigsministeren (Madsen): Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Høgsbro) udtalte om den Kommission, som er nedsat vedrørende den militære Retspleje, at man maatte gaa ud fra, at der ved Fortsættelsen af Kommissionens Arbejde vilde blive taget væsentligt Hensyn til det Resultat, man ved Arbejdet med den civile Retspleje kom til. Jeg skal i den Anledning minde om, at jeg allerede den 21. d. M. har udtalt, at det Arbejde, der er tilvejebragt af den nævnte Kommission, i Øjeblikket ikke kan føres væsentligt videre, idet man maa afvente Vedtagelsen af Loven om den borgerlige Retsreform, for at den Overensstemmelse mellem den og den militære Retsreform, der selvfølgelig er absolut nødvendig, kan blive opnaaet. Den ærede Rigsdagsmands Forudsætning vil saaledes blive opfyldt. Jeg haaber, han vil føle sig tilfreds dermed.

Den ærede Rigsdagsmand for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) betegnede sin tidligere Forsvarsvenlighed som Fantasteri, det er jo, fordi han nu staar paa et andet Standpunkt. Han er jo vel vidende om, at den Opfattelse, hvori han for Tiden søger sin Trøst, Tanken om den evige Fred, bliver af andre, som mene at se mere ædrueligt paa Tingene, netop betegnet med det samme Ord, hvormed den ærede Taler har betegnet sin egen tidligere Vildfarelse, nemlig med Ordet Fantasteri. Nu siger den ærede Taler, at dersom han ved at komme ind i en Kommission, der bragte ham i Besiddelse af Oplysninger, som han i Øjeblikket ikke har, faldt tilbage til Fortidens Fantasteri, vilde han forlade det offentlige Liv. Deri tror jeg nu, at den ærede Taler tager fejl, thi dersom han paa den anførte Maade atter blev Forsvarsven, saa vilde han selvfølgelig ikke kunne betegne sit saaledes erhvervede eller rettere generhvervede Standpunkt som Fantasteri. Naar han har dannet sig en ærlig Overbevisning, vil han af yderste Evne bestræbe sig for at faa saa mange som muligt til at dele den, og det vil være fuldstændig umuligt at følge den Forskrift: Tanke hold op at tænke, Forstand staa stille, det lader sig slet ikke gøre.

Det vilde ikke en Gang være nødvendigt, at han i øvrigt opgiver sin socialdemokratiske Opfattelse. Det viser sig jo i andre Lande, at Socialdemokratiet ingenlunde stiller sig afvisende over for For-